

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 810/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Луке Цакића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Цакића, адвоката Драгана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 7/21 од 24.12.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 274/22 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Цакића, адвоката Драгана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 7/21 од 24.12.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 274/22 од 11.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 7/21 од 24.12.2021. године, поред осталог окривљени Лука Цакић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.04.2020. године до 19.05.2020. године.

Истом пресудом окривљени Лука Цакић обавезан је да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 274/22 од 11.05.2022. године, делимичним усвајањем жалбе ВЈТ у Нишу, преиначена је првостепена пресуда, само у делу одлуке о казни, поред осталог и у односу на окривљеног Луку Цакића, па је исти због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.04.2020.године до 19.05.2020.године, док су жалбе ВЈТ у Нишу у преосталом делу и браниоца окривљеног Луке Цакића, одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Луке Цакића, адвокат Драган Јовановић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да је исти поднет и због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног Луку Цакића ослободи од оптужбе јер дело за које је оглашен кривим није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Цакића, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати, и то на исказима полицијских службеника који су своје исказе дали на основу оперативних сазнања, обзиром да других доказа против окривљеног није било, а која сазнања не могу бити доказ у поступку.

Изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Из списка предмета произилази да је у побијаној првостепеној пресуди чињенично стање, које у потпуности као правилно утврђено прихвата и другостепени суд, између осталог утврђено на основу исказа сведока полицијских службеника АА, ББ и ВВ, који су као полицијски службеници критичног дана вршили оперативну радњу посматрања окривљеног Луке Цакића, кога познају од раније због ранијих привођења, у улици ... у ..., да су видели примопредају пакетића са дрогом и новца између окривљеног Луке Цакића и окривљеног ГГ, након чега су кренули за таксијем у који је ушао окривљени ГГ и након што су зауставили такси возило, извршили претрес тог лица и код њега нашли опојну дрогу, а затим и претрес стана у улици ..., уз сагласност држаоца стана, у коме су затекли и окривљеног Луку Цакића.

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП је прописано да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 91. ЗКП је прописано да је сведок лице за које је вероватно да ће дати обавештење о кривичном делу, учиниоцу или о другим чињеницама које се утврђују у поступку, док је чланом 92. став 1. истог законика прописано да свако лице које може да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења има способност сведочења.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, искази сведока полицијских службеника АА, ББ и ВВ су докази који су изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и нису прибављени противно чланом 16. став 1. ЗКП, те се не ради о доказима на којима се пресуда не може заснивати.

По оцени Врховног касационог суда, поменути сведоци - полицијски службеници су се у датим исказима изјашњавали о чињеницама и околностима везаним за сам критични догађај, који су непосредно видели и опазили, у оквиру оперативно тактичке мере, а у циљу откривања инкриминисаног понашања, између осталог, и окривљеног Луке Цакића због купопродаје опојне дроге марихуана, о којима су сведочили у кривичном поступку. Давањем исказа у својству сведока, полицајци се нису изјашњавали о садржини обавештења добијених од окривљених или других грађана о околностима извршења конкретног кривичног дела које је предмет оптужбе, што би био доказ који се не може користити у кривичном поступку сходно одредбама члана 237. и члана 288. ЗКП. С тога њихови искази, дати на главном претресу у присуству странака и браниоца не представљају незаконите доказе, па се неосновано наводима захтева за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Као разлог подношења захтева бранилац истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнута повреда конкретно састоји. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на коју се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање ове повреде, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Андреа Јаковљевић,с.р.

Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић